

WYSTAWA STAŁA

Kościół Klasztorny pw. Wniebowzięcia NMP

Opactwo Pocysterskie w Krzeszowie to bezcenny kompleks klasztorny położony około 7 km od Kamiennej Góry w Sudetach Środkowych. Fundacja tego miejsca sięga końca XIII wieku, gdy książę świdnicko-jaworski na swoje ziemie sprowadził cystersów z Henrykowa, darując im jednocześnie grunty pod budowę nowej siedziby. Zakon podległy Regule św. Benedykta w Krzeszowie przebywał do 1810 r., oddziałując religijnie i kulturalnie na okoliczną ludność.

Na kompleks klasztorny składają się: kościół opacki pw. Wniebowzięcia NMP, w którym przechowywany jest najstarszy obraz tablicowy w Polsce – XIII-wieczną ikonę Matki Bożej Łaskawej; Mauzoleum Piastów Śląskich z sarkofagami fundatorów opactwa, klasztor, dom gościnny opatów oraz świątynię pw. św. Józefa.

Kościół pw. Wniebowzięcia NMP, noszący tytuł bazyliki mniejszej, jest największą barokową świątynią Śląska. Do Krzeszowa sprowadzono najwybitniejszych twórców barokowych — mistrzów w dziedzinie malarstwa, rzeźby czy architektury. W bazylice swoje dzieła pozostawili tacy malarze jak Jerzy Neunhertz, Piotr Brandl, Feliks Scheffler albo Jan Hoffmann. Figury i dzieła snycerskie wyszły spod dłut Ferdynanda Brokoffa, Antoniego Dorasila czy Mateusza Brauna.

OBRAZ: CUDOWNA TWARZ CHRYSTUSA

- 1768 rok
- rozmiar: 46,5 x 33 cm
- autor: F. Scheffler

Obraz datowany jest na 1768 rok. Wykonany przez F. Schefflera techniką olejną na desce prostokątnej o wymiarach: 46,5 x 33 cm, przedstawia twarz Chrystusa. Jest to kopia obrazu z przedstawieniem Chrystusa Zbawiciela z kościoła parafialnego pw. NMP miejscowości Chrudim w Czechach, diecezja Hradec Kralove. Na odwrociu znajduje się potwierdzenie z pieczęcią biskupa. Obraz ukazuje popiersie Chrystusa Zbawiciela w ujęciu en face, jako młodego, brodatego mężczyznę, który patrzy na wprost. Odziany jest w ciemnobłękitną szatę i płaszcz zarzucony na prawe ramię. Postać ukazano na ciemnym jednolitym tle. Na odwrociu znajduje się papierowa naklejka z inskrypcjami. Jest elementem nastawy ołtarzowej kaplicy pw. św. Józefa z kościoła klasztornego w Krzeszowie.

RAMA ROKOKOWA NR 1

- XVIII wiek
- rozmiar: ok. 119 x 95 x 18 cm)
- materiał: drewno
- stan na zdjęciu: w trakcie konserwacji

Drewniana, bogato rzeźbiona, złożona rama pochodzi z połowy XVIII wieku. Wykonana została w warsztacie śląskim. Powstała z myślą o ekspozycji kopii obrazu z przedstawieniem Chrystusa Zbawiciela z kościoła parafialnego pw. NMP z Chrudim w Czechach, diecezja Hradec Kralove. Rama z obrazem znajdowała się na ołtarzu św. Józefa w kościele pw. Wniebowzięcia NMP w Krzeszowie. Stworzona na podstawie prostokąta pionowego o zaokrąglonych narożnikach o wymiarach to ok. 119 x 95 x 18 cm. W dolnej części przechodzi w dwie wolutowe nogi, spoczywające na profilowanych cokołach (srebrzonych). Utworzona jest z bogatych płaskorzeźbionych ornamentów: rocaillów, wici roślinnej, akantów, w dolnej części – z wolut, w górnej części – z uszaków, zwieńczona jest muszlą, dodatkowo zdobiona różami.

OBRAZ ŚW. ANNA

Obraz przedstawia św. Annę, Maryję i św. Joachima. Maryja, ukazana jako dziewczynka, stoi przy matce i czyta księgę ułożoną na jej kolanach. Podtrzymuje księgę prawą dłonią, lewą trzyma na piersi. Ponad nią na niebie unosi się gołębica Ducha Świętego, z promieniami łaski padającymi na dziewczynkę. Św. Anna przedstawiona jest w pozycji siedzącej, jako kobieta w sile wieku. Prawą ręką obejmuje córkę. Za nią przedstawiono w. Joachima, który przygląda się scenie. Ukazany został jako siwowłosy starzec z długą brodą, który w dłoniach także trzyma zamkniętą księgę. Na jednej z ksiąg, zapisano data powstania dzieła – 1768 r.

RAMA RAMA ROKOKOWA NR 2

- 1753 rok
- rozmiar: ok. 119 x 95 x 18 cm
- materiał: drewno
- autor: F. Scheffler
- stan na zdjęciu: w trakcie konserwacji

Drewniana, bogato rzeźbiona, złożona i zdobiona marmoryzacją rama pochodzi z 1753 roku. Wykonana została w warsztacie Antoniego Dorazila i Jana Jerzego Gode. W ramie pierwotnie eksponowano obraz z przedstawieniem Madonny z Dzieciątkiem i św. Bernardem autorstwa Feliksa Antoniego Schefflera. Malowidło oprawione w bogatą ramę zdobiło ołtarz kaplicy św. Bernarda w kościele pw. Wniebowzięcia NMP w Krzeszowie. Rama o wymiarach ok. 119 x 95 x 18 cm ma kształt symetryczny, zbliżony do prostokąta pionowego o zaokrąglonych narożnikach. Wsparta jest na postumencie – po bokach ujętym wolutami, od góry zamkniętym profilowanym gzymsem w kształcie spłaszczonego łuku z wklęsło-wypukłym uskokiem. Wieńczy go złożony ornament akantowy, przechodzący w złożoną część ramy. Postument pokrywa brązowa warstwa malarska. Rama jest złożona, pierwotnie była przeszklona. Tworzą ją bogato płaskorzeźbione ornamenty: rocaille, akanty, uszaki. Para uszaków dolnych jest nieco bardziej wysunięta od pary górnej. Całość zamyka naczółek o linii wklęsło-wypukłej.

CUDOWNA IKONA MATKI BOŻEJ ŁASKAWEJ

- **czas powstania:** poł XIII wieku
- **rozmiar:** 37 x 60 cm
- **materiał:** deska modrzewiowa
- **autor:** nieznan

Największym skarbem krzeszowskiego opactwa jest cudowna ikona Matki Bożej Łaskawej, która znajduje się w ołtarzu głównym Bazyliki mniejszej pw. Wniebowzięcia NMP.

Nostra Taumaturga [Nasza Cudotwórczyni] to najstarszy wizerunek maryjny w Polsce. Przedstawia Maryję w typie *hodigitria* [wskazująca drogę], trzymającą na prawym ramieniu Emanuela, drugą ręką czyniąc dwuznaczny gest - wskazując na syna, jednocześnie trzymając dłoń na swoim sercu - źródle łask. W przedstawieniu dominują trzy kolory: złoty - symbol królewskości i przedsionka nieba, czerwień - miłości, oraz turkus - nawiązujący do tajemnicy wcielenia.

Nieznane jest pochodzenie Cudownej Ikony. Według pewnej legendy, podczas polowania w górach kamiennych książę Bolko I Surowy zagubił się i trafił do pustelni eremity Krzesza, który miał wizerunek Łaskawej Pani napisać z polecenia anioła. Władca zakochawszy się w przedstawieniu, ślubował Matce Bożej ufundowanie opactwa cystersów.

W trakcie niepokojów husyckich na Śląsku w I poł XV w., ikona zaginęła. Odnalazła się dopiero po dwustulatach, 18 grudnia 1622 r., gdy podczas prac naprawczych, pod posadzką zakrystii kościoła klasztornego pw. Św. Jana Chrzciciela, odnalezioną ją w zbutwiałej skrzyni.

Dnia 2 czerwca 1997 r. na prośbę pierwszego biskupa legnickiego ks. Tadeusza Rybaka wizerunek Matki Bożej został w Legnicy ukoronowany przez św. Jana Pawła II.

MARYJA OCZEKUJĄCA ROZWIĄZANIA

- **czas powstania:** I poł XVIII w.
- **rozmiar:** 70 cm
- **materiał:** drewno
- **autor:** Mateusz Bernard Braun

Rzeźba została wykonana jako podarunek hrabiego Franciszka Antoniego von Sporcka dla opata Innocentego Fritscha i jest kopią dzieła z augustiańskiego kościoła pw. Wniebowzięcia NMP z Karlova - dzielnicy Pragi.

Maryja została ukazana w kontrapoście. Ubrana jest z srebrną suknią ozdobioną motywem kwiatów i podszytą czerwonym materiałem. Z ramion Matki Bożej spływa niebiesko - złoty płaszcz. Na głowie Maryi znajduje się białe maforium, spod którego wystają brązowe włosy Maryi. Postać wieńczy promienista aureola.

Charakterystycznie ułożone - szeroko otwarte ramiona, uwydatniają zaokrąglone podbrzusze Madonny. Rzeźba wpisuje się w typ przedstawień *Maryi brzemiennej*. Na piersi Matki Bożej został przedstawiony Duch Święty w kształcie gołębic, dookoła którego rozstacza się złocista gloria. Fragment ten nawiązuje do słów ewangelii wg. św. Łukasza: *Anioł Jej odpowiedział: Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym* (Łk. 1, 35).

PIETA

- XV wiek
- rozmiar: 75 cm (wysokość)
- materiał: drewno polichromowane i złoczone
- autor: nieznan

Drewniana rzeźba przyścienna powstała w nieznanym śląskim warsztacie. Rzeźbiarz przedstawił siedzącą Maryję, która trzyma na kolanach umęczone ciało Chrystusa. Prawa ręka Matki Bożej podtrzymuje głowę Chrystusa, lewa ujmuje rękę Zbawiciela. Jezus spoczywa na kolanach Marii z twarzą zwróconą ku górze. Biodra Chrystusa przewiązane są perizonium.

Rzeźba polichromowana w stonowanych kolorach: płaszcz, chusta, spodnia suknia Marii oraz perizonium Chrystusa w odcieniach zieleni ze złotymi lamówkami, karnacje cieliste – ciało Chrystusa z werystycznie namalowanymi ranami i stróżkami krwi.

W ramach prac konserwacyjnych przeprowadzono m.in. czyszczenie i dezynfekcję Piety, wzmocniono strukturę drewna i połączenia pomiędzy poszczególnymi elementami rzeźby. Jeszcze przed działaniami mającymi na celu poprawę estetyki zabezpieczono odpadającą polichromię bibułką japońską a następnie uzupełniono jej ubytki i przetarcia wykorzystując nowoczesne materiały oraz techniki zgodne z duchem dawnej wykorzystywanych metod.

CHRZCIELNICA

Klasycystyczna chrzcielnica powstała w 1801 r. w Krzeszowie. Jej autorem jest rzeźbiarz Marian Lachel, który wraz ze swoim ojcem Józefem Lachelem byli twórcami tzw. IV warsztatu krzeszowskiego. Chrzcielnica ustawiona jest w kaplicy pw. św. Jana Chrzciciela i Jana Ewangelisty. Zabytek posiada budowę kielichową. Na okrągłej podstawie umieszczono walcowaty trzon ozdobiony pionowo spływającymi wolutami łączonymi girlandami i kwiatami. Czasza chrzcielnicy zdobiona jest pionowymi pasami naprzemiennie gładkimi i żłobkowanymi. Na pokrywie znajdują się cztery spiętrzone woluty zwieńczone umieszczonymi na okrągłym cokolicy rzeźbami Jana Chrzciciela i Jezusa w scenie Chrztu Chrystusa. Chrzcielnica w całości wykonana z drewna pokrytego gruntami kredowo-klejowymi, polichromowana – marmoryzacja w kolorach szaro – niebieskim ze złożonymi dekoracjami snycerskimi oraz rzeźbami.

MATKA BOŻA LORETAŃSKA

- **czas powstania:** ok 1676 r.
- **rozmiar:** 135 cm
- **materiał:** drewno
- **autor:** Jerzy Schrötter

Pomysł wybudowania w Krzeszowie kaplicy loretańskiej przypisuje się opatowi Bernardowi Rosie. Orginalne krzeszowskie założenie spłonęło jednak w 1677 r. wraz z m.in. częścią więźby dachowej kościoła klasztornego pw. Św. Jana Chrzciciela. Z pożaru ocalała jednak figura Matki Bożej Loretańskiej, która została następnie przeniesiona do nowego założenia znajdującego się w północnej części transeptu kościoła opackiego pw. Wniebowzięcia NMP.

Na co dzień figura prezentowana jest w drewnianej, polichromowanej sukni, która została ufundowana przez opata Dominika Geyera jako podarunek w zamian za uzdrowienie z choroby. Ozdoba składa się z dwóch części (dla Matki Bożej oraz Emmanuela) nasuwanych na figurę. Orginalna polichromia ukryta na co dzień pod srebną suknią dodaje Bogurodzicy

smukłości. Połączenie koloru szarego z brązem oraz złotem współgra z karnacją skóry przedstawionych. Maryja na lewym ramieniu trzyma Emmanuela. Chrystus w dłoni dźrzyży jabłko królewskie (symbol władzy), drugą rękę wykonując gest błogosławieństwa. Obie głowy wieńczą korony.

Pod figurą znajduje się łaciński napis: Ave rosa sine spina peccatorum medicina. Anno plena gratiae 1738 [Witaj różo bez kolców lekarstwo grzeszników. Bądź pozdrowiona pełna łaski w roku 1738]. Tytuł „róża bez kolców” stosowano do Maryi, ponieważ była wolna od grzechu pierwородnego. Inspiracją dla napisu pod posągiem była poezja średniowieczna oraz hymn papieża Innocentego III.

KRZYŻ Z WIERZBNEJ

Krzyż umieszczony w szklanej gablocie jest częścią ołtarza pw. Krzyża św., który zlokalizowany jest w południowej części transeptu kościoła klasztornego. Pochodzi z miejscowości Wierzbna koło Świdnicy. W 1616 r. przejeżdżający obok krzyża woźnica sprofanował go, bijąc go biczem i kilka dni potem ręka mu uschła. Prosta ludność, widząc w tym rękę Bożą, z racji przynależności ziem do opactwa krzeszowskiego, w procesji pokutnej przyniosła krzyż do gotyckiego kościoła klasztornego pw. św. Jana Chrzciciela. W wyniku dwóch pożarów z 1633 r. i z 26 maja 1677 r. krucyfiks nie został uszkodzony, mimo, że spłonęły ówczesne nastawy ołtarzowe.

EMANUEL

- **czas powstania:** XVII w.
- **rozmiar:** 49 cm (wysokość)
- **materiał:** drewno lipowe, jedwab
- **autor:** nieznany

Według tradycji niewielka figurka Emanuela pochodzi z Kłodzka. Tam miała zostać sprofanowana poprzez wrzucenie do kloaki, w trakcie wojny trzydziestoletniej. Pewien katolik, widząc dziwne światło wydobywające się z toalety, ową figurkę odnalazł i odnowił ją. Otaczał ją kultem w swoim domostwie, ale w momencie przeprowadzki do innego miasta, przez swoje zaniedbanie pozostawił figurkę i nie udało mu się jej już odzyskać od nowego właściciela domu. Dopiero jego krewna pozyskała posążek Emanuela i przekazała do opactwa krzeszowskiego, ponieważ jej brat był tam zakonnikiem.

Emanuel ubrany jest w ozdobną barokową tunikę, na głowie nosi mitrę bądź złotą glorię. W dłoniach trzyma kulę ziemską jako symbol władzy nad światem oraz lilię. W ręce cystersów

trafiła zapewne na początków rządów opata Bernarda Rosy. Figurka otoczona była szczególnym kultem przez nowicjuszy. Być może też to spowodowało późniejsze rozmiłowanie w kulcie Emanuela u kolejnych opatów krzeszowskich, które sfinalizowało się w myśli przewodniej nowego i barokowego kościoła klasztornego pw. Wniebowzięcia NMP, wybudowanego za czasów opata Innocentego Fritscha i Benedykta II Seidla. Sama figurka znalazła reprezentacyjne miejsce w nowym kościele opackim w przeszklonej edykule kaplicy Emanuela.

WIECZNA LAMPA

- **czas powstania:** 1696 r., / I poł. XVIII w.
- **materiał:** srebro kute

Lampa wisząca o trójbocznym korpusie w kształcie serca. Na pierwotną dekorację z 1696 r. nałożono w późniejszych latach dodatkowe elementy w kształcie liści akantu i rozet, które przysłaniają napis:

Najdostojniejszej [najwspanialszej] Władczyni Niebios, Pannie Maryi równej Bogu, która w swoim starodawnym obrazie w Swojej Łasce [czyli w Domu Swojej Łaski] potocznie [zwanym] klasztorem krzeszowskim Zakonu Cysterskiego, od dawien dawna towarzyszyła [przewodziła] ludowi [w] jego licznych procesjach, ślubach, darach i [innych] pobożnych praktykach przodków, [a] dziś publicznie jest wystawiona dla czci wiernych nad ołtarzem Trójcy Przenajświętszej, [Jej jest] ta lampa ofiarowana i najpobożniej poświęcona, aby ku Jej czci ustawicznie płonęła wonią przyjemną [słodkim aromatem]. W roku 1696.

(Transkrypcja i tłumaczenie dr Stanisław Jujeczka, Instytut Historyczny UW)

Pierwotnie przedmiot prawdopodobnie służył jako lampa wotywna ku czci Matki Bożej Łaskawej. Ołtarz Trójcy św. znajdował się w kościele pw. św. Jana Chrzciciela, który został rozebrany w 1727 roku.

ŚWIECZNIK ROKOKOWY

Pochodzi z poł. XVIII w. wykonany z trybowanej, posrebrzanej blachy. Stopa świecznika trójdzielna, masywna z trzema wolutowymi spływami na krawędziach. Wsparty na trzech ptasich, drapieźnych łapach ze szponami obejmującymi spłaszczone kule. W bocznych polach wypukłe medaliony obramione wklęsło-wypukłą linią okalających je trybowanych rocailléów, kogucich grzebieni i języków ognia, pomiędzy które wplecione są gałązki róż i margerytki.

KROPIELNICE - ANIOŁY

Dzieło rzeźbiarza Antoniego Dorasila wykonane z drewna i marmuru. Grupa składa się z dwóch aniołów przyjmujących wygląd chłopca oraz dojrzałego młodzieńca. Większa postać opierająca się o wysuniętą do przodu prawą nogę trzyma marmurową misę. Ubrana jest w długi, fałdzisty płaszcz przewieszony przez prawe ramię. Mniejszy anioł przedstawiony jest pod misą, wznosząc ręce podtrzymuje ją od spodu.

AMBONA

Ambonę wykonało trzech artystów: korpus Antoni Stenzel w 1736 r., a rzeźby Józef Lachel w 1761 r. Antoniemu Dorasilowi przypisuje się tylko grupę Ewangelistów. Na pilastrze widoczny jest Bóg Ojciec, niżej stoi Chrystus z krzyżem. Pod baldachimem przedstawiono Ducha św., który jest natchnieniem głoszącego słowo Boże, poprzez zesłanie swoich siedmiu darów, przedstawionych w formie płomieni. Na koszu płaskorzeźby przedstawiono czterech doktorów Kościoła Zachodniego: św. Hieronim został ukazany w trakcie tłumaczenia wulgaty, św. Grzegorz Wielki w trakcie pisania, św. Ambroży zagłębiający jest w lekturze, a św. Augustyn przy księgach rozmyśla o tajemnicy Trójcy św. Rzeźby przedstawiają cztery cnoty kardynalne: Roztropność ze zwierciadłem; Sprawiedliwość z mieczem; Wstrzemięźliwość z głową słonia i Męstwo, które trzyma tarczę.

ORGANY MICHAŁA ENGLERA

Przeciwwagą dla olbrzymiego założenia ołtarza głównego jest instrument znajdujący się na ścianie zachodniej kościoła. Za jego stworzenie odpowiada dwóch artystów: Antoni Dorasil – prospekt oraz Michał Engler Młodszy z Wrocławia, który stworzył mechanizm. Organy budowane były przez 4 lata – od 1732 do 1736 r. Posiadają łącznie 2758 piszczałek, w tym 68, które nie wydają dźwięku - ze względu na to, że grają tylko dla Boga. Instrument obsługiwany jest przez 3 manualy, 1 klawiaturę pedałową, 7 miechów klinowych oraz 50 registrów.

Mimo iż ma prawie 300 lat, zachowany jest w około 95% woryginalnych częściach. Wielkość piszczałek jest zróżnicowana. Najmniejszą można przyrównać do wkładu do długopisu, największa ma około 7 metrów. W latach 1783–1784 organy zostały przebudowane przez firmę Schlag.

STALLE

Miejsce wspólnej modlitwy zakonników, wykonał Ferdynand Maksymilian Brokoff, razem ze swoim uczniem Antonim Dorasilem. Program ikonograficzny łączy stalle z freskiem iluzjonistycznej kopuły. Z niej zstąpiło 50 postaci świętych, aby wspólnie z cystersami wykonywać pieśń pochwalną *Te Deum Laudamus* – kolejne wersety wkomponowano w strukturę rzeźbiarską dzieła. 50 postaci świętych podzielono na cztery grupy po dwanaście osób, a nad wejściami do stall umieszczono postacie św. Bernarda i św. Jadwigi. Cztery grupy na które podzielono stalle: 12 apostołów zgromadziło się wokół krzyża, 12 osobom ze Starego Testamentu towarzyszy wąż miedziany; 12 męczenników umieszczono wokół palmy; 12 wyznawców adoruje potrójny krzyż.

OŁTARZ BOGA OJCA

W czasach funkcjonującej klauzury nawę główną zamykały kaplice Boga Ojca i Chrystusa Zbawiciela, między którymi znajdowała się krata, w której zwieńczeniu umieszczono Ducha św. Woluty ołtarzy uwydatniały elipsę ołtarza głównego, a wizerunek Ducha Świętego symbolicznie znajdował się nad Cudowną Ikoną. Po bokach tych ołtarzy wyrzeźbiono przedstawicieli 4 kontynentów: rdzenny mieszkaniec Afryki został ukazany ze słoniem, a Indianin z pióropuszem jest alegorią Ameryki. Od tylnej strony ołtarzy, pod baldachimem znajdowały się siedzenia przeora i opata, które flankowały rzeźby lwów.

OŁTARZ SYNA BOŻEGO

W czasach funkcjonującej klauzury nawę główną zamykały kaplice Boga Ojca i Chrystusa Zbawiciela, między którymi znajdowała się krata, w której zwieńczeniu umieszczono Ducha św. Woluty ołtarzy uwydatniały elipsę ołtarza głównego, a wizerunek Ducha Świętego symbolicznie znajdował się nad Cudowną Ikoną. Po bokach tych ołtarzy wyrzeźbiono przedstawicieli 4 kontynentów: rycerz jest przedstawicielem Europy, pasza turecki to symbol Azji. Od tylnej strony ołtarzy, pod baldachimem znajdowały się siedzenia przeora i opata, które flankowały rzeźby lwów.

Zwiedzanie

Trasa podstawowa:

- Bazylika mniejsza pw. Wniebowzięcia NMP,
- Kościół bracki pw. Świętego Józefa,
- Mauzoleum Piastów Świdnicko – Jaworskich,
- Kaplica Św. Marii Magdaleny z repliką Grobu Pańskiego
- od maja do października w godzinach: 9⁰⁰ – 18⁰⁰
- od listopada do końca kwietnia w godzinach: 9⁰⁰ – 15⁰⁰

Trasa rozszerzona:

- Bazylika mniejsza pw. Wniebowzięcia NMP,
- Kościół bracki pw. świętego Józefa,
- Mauzoleum Piastów Świdnicko – Jaworskich,
- Kaplica św. Marii Magdaleny z repliką Grobu Pańskiego,
- Podziemia Bazyliki mniejszej,
- Wieża oraz Strych dawnego kościoła opackiego,
- Letni Pawilon na wodzie w Betlejem

dla osób indywidualnych

od maja do września w każdy weekend: 9⁰⁰ - 18⁰⁰

dla grup zorganizowanych

po wcześniejszym kontakcie z Biurem Obsługi

Letnie Koncerty Organowe „Muzyka Dawnych Mistrzów” w lipcu oraz sierpniu:

w Bazylice mniejszej
codziennie o godzinie 11⁰⁰ i 13⁰⁰

w Kościele brackim pw. świętego Józefa
w soboty o godzinie 19⁰⁰

58-405 Krzeszów, Plac Jana Pawła II 3

www.opactwo.eu,

e-mail: biuro@opactwo.eu

Biuro Obsługi: tel. +48 75 74 23 279

OPACTWO POCYSTERSKIE W KRZESZOWIE

Msze święte w tygodniu:

- od 1 maja do 31 października
w godzinach: 7⁰⁰, 12⁰⁰ i 18⁰⁰
- od 1 listopada do 30 kwietnia
w godzinach: 7⁰⁰ i 17⁰⁰

Msze święte w niedzielę i święta:

- przez cały rok w godzinach:
7³⁰, 10⁰⁰, 12⁰⁰ i 17⁰⁰

Msze święte na górze świętej Anny:

- od 15 maja do 15 października
w każdy piątek o godzinie 16⁰⁰

Biuro Obsługi

☎ +48 75 742 32 79 ✉ biuro@opactwo.eu

Godziny otwarcia (biuro i restauracja)

- od 1 V do 31 X, w godz. 9:00 - 18:00
- od 1 XI do 30 IV, w godz. 9:00 - 15:00

Pocysterskie Opactwo

58-405 Krzeszów, Plac Jana Pawła II

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego pochodzących
z Funduszu Promocji Kultury